

РЕШЕНИЕ

№ 1990

гр. София, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 06.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11389** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 122, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба от д-р И. С. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], п.к. 1612,[жк], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 1. чрез адв. С. С. от САК, против Заповед № РД-15-01-98 от 21.11.2022 г. (Оспорваната заповед), издадена от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.
В жалбата се сочи, че жалбоподателят не е възстановен на заеманата от него длъжност в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, по силата на съдебно решение № 10238 от 14.11.2022 г. по адм. д. № 5081/2012 г. по описа на Върховен административен съд, с което е оставено в сила решение № 636 от 07.02.2022 г., постановено по адм. д. № 12353/2021 г. по описа на АССГ, с което е отменена заповед № РД-15-03-57/17.11.2021 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за прекратяване на служебно правоотношение със д-р С.. Излагат се аргументи относно правото му на възстановяване на предишната длъжност, от което той се е възползвал, явявайки се на работа на 17.11.2022 г., съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят твърди, че вместо да бъде възстановен на предишната си длъжност от 17.11.2022 г., административният орган издава оспорваната заповед, с която го преназначават в друг отдел. Освен отмяната на заповедта, като постановена в нарушение на чл.122 ЗДСл, и в нарушение на съдебното решение на ВАС. На второ място с жалбата до съда се иска съдът да задължи изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, да

постанови заповед, с която да изпълни Решение № 10238/14.11.2022г. на ВАС по адм.д. 5081/2022г. и на основание чл.122 ЗДСл да възстанови д.р И. С. С. на длъжността „главен инспектор“ с ранг младши в отдел „Контрол на лечебни заведения за болнична медицинска помощ“ в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, считано от 17.11.2022г.

Моли за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. По идентични съображения в писмена защита по делото, се иска жалбата да бъде уважена, прави се и възражение събраните по делото доказателства, представени допълнително от ответника да не бъдат ценени. Поддържа се, че ответникът е задължен да издаде изрична заповед по чл.122, ал.1 ЗДСл, а тъй като с оспорената не се постановявало това, същата била нищожна, а в случай, че съдът не приеме това, да бъде отменена като незаконосъобразна.

Ответникът - Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ чрез юрк. К. оспорва жалбата изцяло. Посочва, че е записано във фиша за възнаграждение за месец ноември, че на жалбоподателя е изплатено възнаграждение за 10 работни дни, т.е. от датата на подаване на молбата за възстановяване. Поддържа, че жалбоподателят е възстановен на длъжността, която е заемал преди прекратяване на служебното му правоотношение и след това е преназначен по негово желание. Моли за юрисконсултско възнаграждение. Представя писмена защита.

Административният съд, като обсъди доводите на страните, прецени приетите по делото писмени доказателства и приема за установено от фактическа страна следното: Със заповед № РД-15-03-57/17.11.2021 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя за заеманата длъжност „главен инспектор“ в отдел „Контрол на лечебни заведения за болнична медицинска помощ“ към дирекция „Контрол на медицинските дейности и оценка на качеството“ на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, считано от 17.11.2021 г. Заповедта е обжалвана и с решение № 636 от 07.02.2022 г., постановено по адм. д. № 12353/2021 г. по описа на АССГ, е била отменена като незаконосъобразна, а с № 10238 от 14.11.2022 г. по адм. д. № 5081/2012 г. по описа на Върховен административен съд, същото е оставено в сила.

На 17.11.2022 г. жалбоподателят се явява в администрацията на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ лично и в законоустановения двуседмичен срок от влизане в сила на съдебното решение. Той подава молба с вх. № 94-00-309/17.11.2022 г. да бъде възстановен на заеманата от него длъжност и да бъде допуснат да изпълнява служебните си задължения.

Съгласно Акт за встъпване в длъжност № У.-59/29.11.2022г., съставен въз основа на подадено заявление с вх. №94-00-309/17.11.2022г. се удостоверява, че д-р И. С. С. – главен инспектор в отдел Контрол на лечебни заведения за болнична медицинска помощ към дирекция Контрол на медицинските дейности и оценка на качеството, в който изрично е вписано, че е „възстановен служител съгласно влязлото в сила съдебно Решение № 6376/07.02.2022г. по адм.д.№ 12353/2021г. по описа на АССГ, Първо отделение, 21 –ви състав, потвърдено с Решение № 10238/14.11.2022г. на ВАС, V-то отделение се яви в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ в законоустановения срок и считано от 21.11.2022г. е допуснат да изпълнява служебните си задължения.“ Този акт е подписан от жалбоподателя, началник отдел КЛЗИМП, директор на Дирекция АПФДИО.

Със Заявление с рег. № ЧР-167/21.11.2022 г. жалбоподателят моли да бъде преназначен на същата длъжност „главен инспектор“, но в отдел „Контрол на лечебни заведения за извънболнична медицинска помощ“ в същата дирекция „Контрол на медицинските дейности и оценка на качеството“. Върху това заявление е поставена резолюция „ДА“ и дата 22.11.2022г. Със Заповед № РД-15-01-98 от 21.11.2022 г. жалбоподателят е преназначен за неопределен срок, считано от 22.11.2022 г. на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Контрол на лечебни заведения за извънболнична медицинска помощ“, заповедта е издадена на основание чл.82, ал.1 от ЗДСЛ и чл. 5, т.7 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ и „изразено писмено съгласие от страна на служителя в заявлението на жалбоподателя с рег. № ЧР-167/21.11.2022 г..

По делото е прието издаденото Удостоверение № ДС-2/16.01.2023 г., с което удостоверява, че жалбоподателят - на длъжност главен инспектор в дирекция КМДОК е получил възнаграждение за периода от 17.11.2022 г. до 21.11.2022 г. за изпълняване на служебните си задължения в отдел „Контрол на лечебни заведения за болнична медицинска помощ“ и от 22.11.2022 до 30.11.2022 г. за изпълняване на служебните си задължения в отдел „Контрол на лечебни заведения за извънболнична медицинска помощ“ . лист 77 от делото. Удостоверението е подписано и от директора на от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ проф. К..

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Чл. 122, ал. 1 от ЗДСл съдържа три елемента, за да бъде изпълнен фактическия му състав: отмяна на прекратяването на служебното правоотношение, явяване на служителя за заемане на съответната длъжност в 14-дневен срок от постановяване на отменителния акт и възстановяването му на предишната му длъжност. Липсата на който е да е от тях води до неприлагане на разпоредбата на чл. 122, ал. 1 от ЗДСл. Жалбоподателят оспорва, че налице е именно третия елемент – възстановяването му на предишната му длъжност след отмяна на уволнението. Съдът обаче следва да разгледа и трите елемента.

Несъмнено налице е било прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя със Заповед № РД-15-03-57/ 17.11.2021 г., която е била отменена от съда. Така с Решение № 10238 от 14.11.2022 г. по адм. д. № 5081/2012 г. по описа на Върховен административен съд, е оставено в сила решение № 636 от 07.02.2022 г., постановено по адм. д. № 12353/2021 г. по описа на АССГ, с което е отменена заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

В конкретния случай, жалбоподателят е изразил волята си за възстановяване с молба с вх. № 94-00-309/17.11.2022 г., с което е поискал да бъде възстановен на заеманата от него длъжност преди уволнението, а именно „главен инспектор“ в отдел „Контрол на лечебни заведения за болнична медицинска помощ“ към дирекция „Контрол на медицинските дейности и оценка на качеството“ на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, като едновременно с това се е явил, за да се върне на работа на посочената позиция. Явяването в администрацията, съответно подаването на молбата, се явяват извършени в законовия четиринадесетдневен срок, тъй като съдебното решение, с което окончателно се отменя заповедта за прекратяване на служебно правоотношение с жалбоподателя, е постановено на 14.11.2022 г. По делото не е

предоставена заповед, с която жалбоподателят изрично се възстановява на предишната длъжност и на основание чл.122, ал.1 ЗДСл. Не е спорно, че такава заповед не е издадена.

Въпреки това органът по назначаването е изразил пред съда изричната си воля, че възстановяването на жалбоподателя на предишната му длъжност, с издаденото и прието по делото Удостоверение № ДС-2/16.01.2023 г. обсъдено по фактите. На тази воля съответства и възнаграждението за месец ноември на жалбоподателя – за 10 работни дни, съответни на работните дни за периода то 17-30.11.2022г. И в двата документа е изрично посочено, че жалбоподателят е работил 10 дена през месец ноември, т.е. две пълни работни седмици. Именно от 17.11.2022 г. – датата, на която той се е явил в администрацията и е подал молбата си за възстановяване, до края на месеца, същият по документи е заемал длъжност в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.

Следва да се посочи, че по делото не се оспори довода на ответника, че жалбоподателят е получил възнаграждението си по представения фиш за заплати и за 10 работни дни през м.11. 2022г. Също няма възражение за неизплатено възнаграждение поради недопускането му да изпълнява предишната му длъжност.

От данните по делото следва, че административният орган е изпълнил Решение № 10238 от 14.11.2022 г. по адм. д. № 5081/2012 г. по описа на Върховен административен съд, възстановявайки жалбоподателя на заеманата от него преди уволнението длъжност. Липсата на изричен акт на административния орган за възстановяване на жалбоподателя не е нарушение на чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, тъй като налице са безспорни конклюдентни действия на същия – начисленото възнаграждение, подадената информация до НОИ и предвид броят на работните дни за м.11.2022г. за жалбоподателя. Доколкото посочената разпоредба не предвижда съдържанието на акта или конкретните действия, с които органът следва да изпълни задължението си по чл.122, ал.1 ЗДСл, то искането за издаване на изрична заповед за възстановяването на жалбоподателя не съответства на изрично изискване на закона.

В следствие на всичко изложено, оспорената заповед не е издадена както твърди жалбоподателя, издадена в нарушение на чл. 122 от ЗДСл. Напротив, Заповед № РД-15-01-98 от 21.11.2022 г. изобщо не е част от производството по чл. 122 от ЗДСл, а е издадена на основание подаденото от жалбоподателя Заявление с рег. № ЧР-167/21.11.2022 г., с което той моли да бъде преназначен на същата длъжност, но в друг отдел. Оспорената заповед постановява именно това – преназначава жалбоподателя от отдел „Контрол на лечебни заведения за болнична медицинска помощ“ в отдел „Контрол на лечебни заведения за извънболнична медицинска помощ“, оставяйки позицията, ранга, нивото и степента на основната месечна заплата, както и основната месечна заплата същите.

Заповедта, издадена на основание чл.82, ал.1 ЗДСл е законосъобразна, доколкото не е спорно между страните, че към датата на издаването ѝ, съответно заявлението на жалбоподателя от дата 21.11.2022г., същият е заемал, респективно е бил допуснат, съгласно акта за встъпване в длъжност, да изпълнява фактически функциите на предишната си длъжност. Преназначаването на друга длъжност по чл.82, ал.1 ЗДСл, има задължително за предпоставка съгласие на служителя, което изискване е спазено и второ- преценката на органа по назначаването. В случая и двете предпоставки са изпълнени.

Необосновано в писмената защита от страна на жалбоподателя се оспорва, че Акт за

встъпване в длъжност бил недопустимо и неотнормимо доказателствено средство към настоящия спор. В този акт се прави разграничение между явяването на жалбоподателя в качеството му на "възстановен служител" на 17.11.2022г. на длъжността, която е заемал и въз основа на съдебните решения, изрично цитирани, от една страна, и фактическото му допускане да изпълнява служебните си задължения от 21.11.2022г. Ако служителът не е допуснат да изпълнява служебните си задължения, законодателят е предвидил в негова полза право на обезщетение за времето, през което не е допуснат, съгласно чл.122, ал.3 ЗДСл. Очевидно не се претендира обезщетение за недопускане по делото. Неотнормими са и доводите на адвоката от името на жалбоподателя съдът да не цени справка от НОИ или фиша за заплата за м.11.2022г., тъй като няма акт, въз основа на който да са изготвени. Очевидно от данните по делото следва, че органът по назначаването счита жалбоподателя за възстановен на предишната му длъжност от дата 17.11.2022г. - датата, на която се е явил да заеме тази длъжност.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.1 АПК на ответника следва да бъдат присъдени сторените в производството разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.143, ал.3 АПК, ответникът има право на разноски, освен ако не е дал повод с поведението си за завеждане на делото. Доколкото удостоверението от 16.01.2023г., издадено от органа по назначаването обективира за пръв път негово изрично изявление за възстановяването на жалбоподателя на предишната му длъжност считано от 17.11.2022г., то съдът приема, че ответникът е дал повод за завеждане на делото. По тези съображения, съдът не присъжда разноски на ответника.

Воден от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на д-р И. С. С., ЕГН [ЕГН], против Заповед № РД-15-01-98 от 21.11.2022 г. (Оспорваната заповед), издадена от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ и искането му съдът да задължи изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, да постанови заповед, с която да изпълни Решение № 10238/14.11.2022г. на ВАС по адм.д. 5081/2022г. и на основание чл.122 ЗДСл да възстанови д-р И. С. С. на длъжността „главен инспектор“ с ранг младши в отдел „Контрол на лечебни заведения за болнична медицинска помощ“ в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, считано от 17.11.2022г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: